

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν

Ἱερὰ Ἀγρυπνία

ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.

Νέες Μοναχικὲς κλήσεις

24η Αὐγούστου 2025 ἐκ. ἡμ.

Τὴν Παρασκευὴν πρὸς Σάββατον, 24η Αὐγούστου 2025 ἐκ. ἡμ., ἡ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, μὲ τὴν ὁποία συμπίπτει ἡ Ἐπέτειος τῆς Κουρᾶς εἰς Μεγαλόσχημον Μοναχὸν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας, ἐτελέσθη στὴν πάντοτε φιλόξενη Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν, Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τοῦ μεγάλου Εὐεργέτου τοῦ Γένους καὶ Ἰσαποστόλου.

* * *

Προϊστατο ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτή, πρὸ 58 ἐτῶν, εἶχε καρὴ Μεγαλόσχημος Μοναχός. Συμμετείχαν δὲ ὁ Αἰδεσιμ. π. Ἄγγελος Μουρλάς, ὁ Ἱεροδιάκονος Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτης, ὡς καὶ εὐλαβεῖς Ὑποδιάκονοι, συμπροσευχομένου πυκνοῦ πλήθους πιστῶν.

Στὴν πολὺ κατανυκτικὴ Ἀγρυπνία ἐψάλη πλήρης Ἀσματικὴ Ἀκολουθία, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ Μεθέορτα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Στὸ πέρας τῆς μεγάλης Δοξολογίας, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας, ὁ καὶ πνευματικὸς Πατέρας τῆς Ἀδελφότητος, ἀνέγνωσε τὴν εἰδικὴν Ἀκολουθίαν Ἐπὶ τῇ Ἐνάρξει Μοναχικῆς Δοκιμασίας καὶ ἐνέδυσσε μὲ τὰ ἰδιάζοντα ἐνδύματα τῶν Δοκιμῶν

τις Ἀδελφές Μαργαρίτα καὶ Γιασεμή, δύο νέα Μέλη τῆς εὐλογημένης Συνοδίας τῆς Ὅσιωτάτης Καθηγουμένης, Γεροντίσσης Ἰουστίνης Μοναχῆς.

Οἱ πλεῖστοι τῶν πιστῶν ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων

Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ μας.

* * *

Στὴν σύντομη Ὁμιλία του, πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...», ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας ἀναφέρθηκε

• **στὴν** εὐγνωμοσύνη, τὴν ὁποία χρεωστοῦμε στὸν Ἅγιο Τερομάρτυρα καὶ Ἰσαπόστολο Κοσμά, γιὰ ὅσα προσέφερε στὴν Πατρίδα, τόσο πνευματικὰ ὅσο καὶ ἐθνικὰ. **Τιμοῦμε** τὸ παράδειγμά του ὡς Τεραποστόλου, ὁ ὁποῖος διήλθε ὅλην τὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ ἀφυπνήσῃ τὸ Γένος, τὸ ὁποῖο κάτω ἀπὸ τὸν ζυγὸ τῶν βαρβάρων εἶχε φθάσει σὲ βάθος ἁμαρτίας καὶ ἀσεβείας.

Μᾶς ἄφησε τὸ παράδειγμα τῆς ζωῆς του, ὥστε νὰ γίνουμε καὶ ἐμεῖς μικροὶ ἱεραπόστολοι στὸ περιβάλλον μας, νὰ μὴ ἐντρεπώμεθα νὰ ὁμολογοῦμε τὴν πίστι μας, τί τὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι κάποιος θὰ ὠφεληθῇ.

Μᾶς ἄφησε τὸ παράδειγμα τῆς βιοτῆς ὡς Μοναχοῦ... **Ἦταν** Ἀγιορείτης Μοναχός... **Μοναχός** σημαίνει πολλά... **Σημαίνει** κυρίως βίος **Μετανοίας**, ἡ ὁποία εἶναι ἡ πεμπτοσύνη τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς. **Στὸν** Μοναχισμό συναντᾷ κανεῖς τὴν γνησιότητα τῆς Εὐαγγελικῆς Διδασκαλίας, ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, μὲ τὴν Χάρι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στὴν Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία, ὁ Μοναχισμὸς ἦταν ἰδεῶδες. **Καὶ** θαυμάζει κανεῖς πόσοι Βασιλεῖς, πριγκίπισσες, ἄρχοντες, κ.ἄ., ἐγκατέλειπαν τὴν πρωτεύουσα (Ρώμη, καὶ ἔπειτα Κωνσταντινούπολι) καὶ ἄλλες πόλεις καὶ ἐξενιτεύοντο στὴν ἔρημο, τὴν Αἴγυπτο, τὴν Παλαιτίνη, τὴν Καππαδοκία, τὸ Ἅγιον Ὄρος...

Ὁ Μοναχισμὸς εἶναι ἡ ἀφιέρωσις στὴν συνεχῇ μνήμη καὶ λατρεία τοῦ Θεοῦ, στὴν Μετάνοια, στὸ γνήσιο εὐαγγελικὸ βίωμα, προκειμένου νὰ

ἐπανεύρη κανείς, Χάριτι Θεοῦ, τὴν χαρισματικὴ διάστασι τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, τὴν ὁποία λάβαμε στὸ ἅγιο Βάπτισμα, ἀλλὰ χάσαμε ἐν συνεχείᾳ.

Αλλὰ καὶ κάθε Χριστιανός, διὰ τοῦ Βαπτίσματος, εἶναι ἀφιερωμένος στὸν Θεό, καὶ ὠφεί-

λει νὰ ἀντισταθῇ στὴν προσκύνησι τῶν εἰδώλων, τὰ ὁποία προσκυνοῦμε ἀκουσίως-ἐκούσίως, ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ: αὐτὰ τῆς Φιλοδοξίας, τῆς Φιλαργυρίας καὶ τῆς Φιληδονίας.

Μὲ τὴν ὑπακοή καὶ τὴν ταπείνωσι, μὲ τὴν ἀκτημοσύνη καὶ τὴν ὀλιγάρκεια, μὲ τὴν ἄσκησι καὶ τὴν σκληραγωγία, ὁ Μοναχός –ἀλλὰ καὶ ὁ λαϊκός– ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του, ἀναπνέει τὴν ἐλευθερία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ξεπερνᾷ τὴν τυπικὴ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ καὶ βιώνει τὴν χαρισματικὴ διάστασι τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ὥστε νὰ ὁμολογῇ μαζί μὲ τὸν Ἅγιο Απόστολο: «**Χ**ριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός»...

† Γ.Ι.Μ.

